

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 III. —

OLTEANUL

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

INSERTIUNI

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

Director: DR. IGAN ȘENCHEA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Făgăraș, strada Apafi Nr. 19.

EDITOR-PROPRIETAR:
CONSTANTIN POPP.

Înșușiri mucărești.

(Cum să ținem discute cu ei?)

(Continuare și fine).

Și nu-i mirare, că nu știe nimica, mirare e, că se ține că știe. Cum doamne să știi și să pricepi sf. scriptură, dacă nu te-ai pregătit în adins pentru aceasta? Să fie cineva cât de înțelept, și dacă ar lua în mână sf. scriptură, fără să bage în seamă tălmăcirile, ce i le-au dat sfinții bisericii dela început și până acum, un atare om foarte puține ar pricepe, din cele cete din scriptură. Și pentru ce oare? Lucru tare învederat. Acestea cărți au fost scrise înainte de aceasta cu nouăsprezece veacuri. Cu cât însă o carte e mai veche, cu atât omul, ca să o priceapă, trebuie să fie mai cu minte, și să aibă mai multe cunoștințe și mai ales să cunoască și din alte izvoare toate împrejurările, între cari s'au scris și să cunoască modul de gândire și de traiu a acelor oameni de pe acele vremuri, căci numai așa poți pricepe, că cutare carte de ce s'a scris în chipul acesta și nu într'altul? Poftim apoi și pune pe un mucăr, care a lăsat coarnele plugului și slujba de crâznic în biserică, pune-l să-ți tălmăcească sf. scriptură fără nici o cunoștință pregătitoare. Nu-i așa, că vorbele lui vor fi niște bazaconii, de cari nu știi să râzi, ori să-ți fie milă de bietul om, care-i nebun de-a binele, căci numai nebun sau ipocondru se poate numi un om, care se crede că e, ceea ce de fapt nu este.

Am cetit undeva, că pocăiții de comun sunt oameni serănțiți la cap, cu mintea bolnavă, și de fapt așa-i. Care-i mai prost între ei și cu gândurile mai încălcite, acela se ține mai învățat și ceialaltă încă cred, că-i așa. El e prost ca noaptea, și se ține mai învățat ca oricine. E în stare să vorbească și să discute despre orice carte religioasă fără de-a o ceti. E în stare să-și spună părerea despre orice scriere fără de-a o pricepe. E chiar ca un nebun, care deschide cartea și cetește înainte, fără să cunoască slovele, e chiar ca omul beat, care nu se poate ținea pe picioare, și el se crede, că-i cel mai

tare om din lume, și s'ar război cu oricine, numai să-i iasă în cale. Așa-s și mucării. E un crâznic hăbăuc? Gândește așa: Dece să nu fiu și eu popă? Trece la mucări, îngână în adunare vorbe după vorbe, mai citate, mai cine știe ce bazaconii din tipăriturile ce le primește, și din cari încă puține pricepe din cauza multor cuvinte streine de limba noastră poporală, se însuflește pe asta, dă din mâni și din picioare și iață predicatorul. Popă în rând, nu-i așa? Și după adunare își freacă mânilor mulțumit, cași când ar fi făcut o ispravă mare. Curat ca jidanul după teighea când și-a vândut marfa cu preț. Dar să nu te pună păcatele să le spui, că-s proști și întâmplător să se scape cineva așa în răs, ca'n serios, și să-i dea vre un ghiold. Iși pleacă capul în pământ și se crede că-i curat mucenic al credinții, mai altcum ca cei din primele veacuri ale creștinismului. Săraci mucenici ai bisericii de-ați fi fost și voi așa ca mucării, unde ar fi astăzi corabia lui Hristos?

Sunt și astăzi în biserică noastră atâția oameni cu o vieață adevărat curată și ai putea zice îngerească, cari se mortifică și aduc adevărate jertfe, numai ca să ajungă la fericirea de veci. Ei sunt atât de siguri că există dincolo un raiu, încât abzie de toate plăcerile lumesti, numai să ajungă mai cu siguranță la fericirea de veci. Și ei ca să cunoască cât se poate mai bine pe Dumnezeu, și ca să se convingă mai tare, că pentru ca să ajungă la el, nu merg pe cale greșită, studiază câte douăzeci de ani de școală și nu se îndestulesc nici cu atâta, ci întreaga lor vieață e o cercetare continuă după adevăr; apoi cine-i atât de nebun să creadă, că atâția oameni cuminți, cari doresc atât de mult fericirea de veci, cari abzie de atâtea plăceri, ca să ajungă la ea, și cari cercă atâta după adevăr, încât o viață de om li se pare scurtă, ca să poată cerceta tot, cât ar vrea așa ca adevărul să fie completat în mintea lor cu atât mai bine

într'un lanț întreg de argumente, întreb cine-i nebunul, care să creadă, că totuși acești oameni merg cu învățătura pe o cale greșită, iar mucării mă rog, cari-s oameni atât de lipsiți de cunoștințe, ei totuși să meargă cu învățătura pe o cale dreaptă, să meargă pe o cale luminoasă, deși în capul lor e întunec. Și numai acest argument aprioristic ar fi destul să-l capaciteze și să-i dea de gândit unui om cu mintea întreagă.

Nu-i mirare deci că sunt așa de pușini, cari se slobod la discuție cu ei și și aceia fără rezultat, că'n adevăr cu nebunul nu-i de-a-ți face treabă. Dar din această caracterizare a lor își poate omul închipui, cum discută ei, deci le poate cunoaște și slăbiciunea. Da, is nebuni, puțin știutori și se cred învățați. De aici e firesc că vorbesc mult, fără rost, fără legătură și n'au puterea aceea numită „asocierea de idei” în urma căreia, să vorbească mai mult despre acelaș lucru, documentându-l cu citate din sf. scriptură, și să rămână în jurul aceluiăș obiect, până se deslușește cu totul. Ei sar când din coace, când din colo, ca țarca în pom din creangă în creangă, când vorbesc despre un lucru, când despre altul, mestecându-le la olaltă, fără ca între ele să fie legătură, curat ca omul nebun.

Aici zace slăbiciunea lor, dar aici zace tot odată și tăria lor. Vă veți mira cetitorilor, că spun un atare lucru, că unde zace tăria, acolo să zacă și slăbiciunea, dar de fapt e așa. Acuma dacă-i lăsa după ei în convorbire să te poarte, pe unde vor vrea ei, atunci te căușesc de cap. Că sau vor aduce înainte lucruri de acele, la cari nu ești pregătit îndată să răspunzi, sau vor spune înainte adevăruri, la cari nu-i de lipsă să cotraziei, fiindcă le admitem și noi, și în ambele acestea cazuri, la toate spusele fără de șir ale mucărului, tu sau vei tăcea, fiindcă le aprobi sau vei măcăi numai, fiindcă nu te știi afla îndată, și nu știi reproduce textul corespunzător din scriptură, potrivit, ca să-l combați, și astfel ascultătorii, vor crede, că a învins pocăitul. E lucru învederat deci, că în cazul acesta slăbiciunea pocăitului de-a nu fi în stare să vorbească la acelaș obiect,

ii servește spre binele lui, deci e o armă cu tărie în mâinile lui spre răul tău.

Cum să facem însă, ca slăbiciunea aceasta a lor să rămâie tot slăbiciune, și să o întoarcem cu tăișul împotriva acelor, cari o au? Foarte ușor. Oricare preot de ai noștri e convins că adevărul e pe partea sa, fiindcă adevărul numai unul e. Deci va lua pe rând, unul câte unul punctele diferențiale, le va sprijini cu toate citațele din scriptură referitoare la acelea, fiindcă ei admit numai scriptura, ca putere convingătoare în adevărurile religioase. Natural că mucărul va reflecta la fie care vorbă a ta, sau citând din memorie, sau deschizând cartea și ce fiind părți întregi din scriptură.

Preotul n'are atunci, decât să fie cu băgare de seamă, dacă vorbele pocăitului se pot aduce în legătură cu obiectul din discuție, și dacă nu e la obiect, îi spui lucrul acesta, îi descoperi, că de data asta bate câmpii, și puțină zeflemea nu strică nici odată, că prin aceasta le mai moi încăpăținarea și închipuirea. Și astfel strâns în continuu cu ușa și întreat după fie care argument să declare dacă-i așa sau ba, va trebui să admită adevărul cel puțin tăcând, și în chipul acesta dacă el și soții din încăpăținare nu vor fi întorși la calea adevărului, cel puțin prin aceste lupte cu vorba, se vor feri cei rămași în biserică, de boala aceasta mentală, de pocăitism.

Cu multă băgare de seamă trebuie să fim și la punctul de deosebire cu care începem disputa. Nu reușim dacă începem cu oricare. Așa de pildă dacă am începe cu valoarea botezului la pruncii mici, argumente directe din sf. scriptură pentru probarea acestui adevăr nu prea poți aduce, iar mucării nu admit argumentele din tradițiune și din rațiune, din minte; poate fiindcă pe cea din urmă nu o au, iar cealaltă li-ar fi cu neputință să-o cerceteze întreagă. În urma acestui fapt scrie și Dr. Vas Suci cu dogma sa că: „De aceea foarte logic au purces Anabapțiștii și Bapțiștii noștri — cari admitând numai scriptura au negat valoarea botezului conferit copiilor mici, fără ca luteranii să-i poată combate”. Iar noi ca să-i putem combate să apucăm lucrul totdeauna, de unde trebuie, și anume dela admiterea tradițiunii sau a predării ca izvor al învățaturii de credință. Sunt atâtea citate din scriptură, cu cari le putem dovedi, că și tradiția e izvor de credință, încât e peste putință ca mucării să nu amunțescă înaintea țării lor de argumentare. Și dacă admit odată tradiția, atunci toate celelalte puncte de

deosebire ale lor cad, precum se prăbușește o casă, după ce i-am sfărâmat fundamentul.

Da, băgarea de seamă, ca și pocăitul să rămână cu observările lui în jurul obiectului așternut de noi spre discuție, și știința, de unde să prindem lucrul, cu care lucru să începem, aceste două lucruri trebuie să le ținem înaintea ochilor, de câteori începem vre-o discuție cu pocăiții.

Numai ca să putem discuta așa în locul prim se recere, ca preoții noștri să fie provăzuți în deajuns cu toate cunoștințele de lipsă spre aceasta. Preoții bătrâni, cari n'au avut fericirea de-a percurge studiile teologice așa pe lung și larg, cum se propun în vremea din urmă, aceștia să-și rupă atâta timp, cât să-și însușiască pe cale privată cunoștințele recerute pentru păstoria turmei și pentru ferirea ei de pășunile stricicioase. Iar cei tineri să-și reinprospeteze mereu în memorie frumoasele și bogatele cunoștințe ce și le-au câștigat în seminar, căci știți așa-i făcut omul dela natură, de are nefericita aceea de scădere de-a uita. Apoi cu cât știe omul lucrurile mai bine, și cu cât e convins mai mult despre adevărul unui lucru, cu atât se apucă mai cu zel și însuflețire de muncă, deoarece Dumnezeu așa a făcut pe om, încât dacă el crede, că adevărul e pe partea lui, iar în capetele celorlalți e întunec și greșală, atunci el nu se astâmpără, nu află odihnă, până nu descopere și celorlalți adevărul, și până nu-i aduce și pe cei rătăciți la calea cea adevărată. O atare muncă izvorită din un prisos de cunoștințe și însuflețire pentru adevăr, nu-i muncă de rând, care să te obosească și disguste, ci e o muncă binecuvântată și împreună cu reușita dorită; în ea nu afli disgest și din potrivă o recreare și o distracție mângâitoare.

Astăzi mulțămimă Doctorului Suci cu care se mândrește țara Oltului că s'a născut întrânsa, suntem în poziția de-a cunoaște din fir în păr toate rătăcirile de credință religioasă, numai să nu lăsăm cele patru volume de dogmă netăiate, să mucezească în biblioteca parohială și să le mănecă molii, ci să le consultăm din greu, dimpreună cu alte studii din acest domeniu, de cari es atâtea de sub tipar, căci numai așa ne vom putea arăta adevărați păstori, vrednici de numele, ce ni-l dă poporul: părinți, iar în cazul contrar, această numire trebuie să o socotim ca o ironie la adresa noastră.

Un călător.

Nr. 1448/1913.

Convocare.

În înțelesul §§-lor 23 și 24 din statute, membrii „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă la

Adunarea generală ordinară.

ce se va ține în Orăștie, în zilele de 14 și 15 Septembrie n. 1913.

Programul adunării:

Dumneacă, în 14 Septembrie n. 1913 la orele 10 a. m.

I. Ședința I, cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Inscierea delegaților prezenți ai despărțămintelor.
3. Raportul general al comitetului central.
4. Alegerea comisiunilor pentru:
  - a) examinarea raportului general;
  - b) censurarea socotelilor pe anul 1912 și a proiectului de buget pe anul 1914;
  - c) înscrierea membrilor noi;
  - d) candidarea prezidentului, viceprezidentului și a membrilor comitetului central pe un nou period de trei ani.
5. Prezintarea eventualelor propuneri.*)

II. Consfătuirea confidențială (în dată după ședința I) a directorilor și delegaților din despărțăminte.

Luni, în 15 Sept. n. la orele 9 a. m.

I. Ședința a II-a, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul comisiunii alese pentru examinarea raportului general și propunerile acestei comisiuni.
2. Raportul comisiunii însărcinate cu censurarea socotelilor pe 1912 și a proiectului de buget pe 1914 și propunerile acestei comisiuni.
3. Raportul comisiunii pentru înscrierea de membrii noi.
4. Alegerea prezidentului, viceprezidentului și membrilor comitetului central pe un nou period de trei ani.
5. Fixarea locului pentru adunarea generală viitoare.
6. Dispoziții pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.
7. Inchiderea adunării generale.

După prânz la orele 4.

II. Ședința festivă a secțiilor științifice-literare. Conferințele domnilor Dr. Silviu Dragomir și Dr. Ioan Radu.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută la 16 August 1913.

A. Bârscanu m. p. Oct. C. Tâslăuanu m. p.,
prezident. secretar.

* Eventualele propuneri au să fie înaintate, în scris, prezidentului Asociațiunii (Sibiu, str. Șaguna Nr. 6) cu 8 zile înainte de adunarea generală.

De-ale războiului.

Armata română a părăsit cu totul pământul bulgar.

Ministru de interne român a fost încunoștințat, că bravii soldați români au părăsit pe încetul țara bulgară și așa se nădăjduște că peste câteva zile vor fi acasă toți soldații.

Adrianopolul e al Turcilor.

Deși încă nu e înțelegere deplină între Bulgari și Turci, totuși e aproape sigur că Adrianopolul va fi al Turcilor. Aceasta se vede deacolo, că nici chiar Bulgarii nu mai prea vorbesc atâta de el. În zilele trecute se spunea, că Rusia va sili Turcia să părăsească orașul Adrianopolului cu orice preț, dar știrile mai nouă spun, că nici pe Ruși nu-i doare capul de aceea ce fac Turcii.

Din Constantinopol se desminte știrea, care zicea, că Turcii au cuprins orașele Guanuldsina și Mustauli.

NOUTĂȚI.

— **Spre știre.** Toți abonații foaiei noastre, cari au rămas în restanță, de ani de zile cu abonamentul sunt dați în judecată, deoarece au fost provocați în mai multe rânduri, li s'au trimis și mandate postale și totuși n'au plătit. Iar aceia cari nu vor plăti restanța și vor nega-o, vor fi publicați în foaie cu numele. Sunt deci rugați onor. restanțieri să grăbească cu achitarea abonamentului, ca să nu se întâlnească cu vreo neplăcere.

Administrația.

Știri din loc. Sub conducerea mult prețuitului și harnicului nostru vicar, Iacob Popa, se pun la cale lucruri frumoase. S'a proiectat și anunțat cu ziua de sf. Marie, în biserică, înființarea unei „Reuniuni Mariane” pentru credincioșii de aici, având de scop îngrijirea mai mare de o viață sufletească

curată, înfrumusețarea bisericii și alte lucruri folositoare, ce se vor putea înfăptui cu vremea în cadrele acestei reuniuni. — **Consfătuirea, și constituirea** va fi Duminecă în 31 l. c. Credincioșii gr. cat. sunt invitați și pe această cale să ia parte în număr cât mai frumos la 3 oare d. am. în biserica gr. cat. eventual în sala școalei conf. și să se înscrie cât mai mulți, ca membrii ai aceste „Reuniuni Mariane.”

— **Pentru fondul Cultural** arhiepiscopozan vrednicul curator gr. cat. Vasilie Bălcăcian din Făgăraș a dăruit 100 coroane. Să dea D-zeu mulți imitatori și să-i răsplătească D-zeu pentru aceasta jertfă.

— **Pentru inundații.** Maiestatea Sa R. Francisc Iosif I. a dăruit 100,000 de cor. din caseta sa, pentru inundații din țară.

— O bancă de asigurare ungurească „Az Első Magyar Altalános biztosító Társaság”, care în anul trecut a dăruit suma de 10,000 cor. pentru inundații, în anul acesta a votat pentru acelaș scop suma de cor. 20 de mii.

— **Limba românească în școlile din Basarabia.** După hotărîrea, că în bisericile din Basarabia să se poată propovădui cuvântul lui Dumnezeu și în limba română, ne vine o știre tot așa de îmbucurătoare. Anume senatul eparhial din Chișineu a adus hotărîrea, ca în școlile populare aparținătoare bisericii, în cei dintâi doi ani să învețe religia numai românește, iar celelalte studii să se propună și în limba românească pe lângă cea rusească. Din clasa a treia în sus se va întrebuița numai limba rusească. Conducătorii acelei biserici vor fi siguri de bună seamă, că lucrul acesta îl va îngădui și cărmuirea, căci altcum n'ar fi cutezat să facă de capul lor un lucru atât de nepatriotic, cunoscuți fiind ca slugi plecate înaintea celor dela putere. — Până și în Rusia cea asupritoare încă se dau drepturi poporului nostru, numai aici în Ungaria ne strâng tot mai mult în cătuși de fier, scurtându-ne mereu și din drepturile ce biată le-am avut până acum.

— **Unirea** din Blaj la Nr. 85 aduce un adaus, care cuprinde sub Nr. oficios

4900—1913 toate concursurile la stipendii, ce se vor da pe anul școlastic 1913—14 din fundațiunile încredințate capitlului spre administrare. Rugăriile sunt a se prezenta până în 15 Septembrie n. 1913 la Prea veneratul ordinariat arhiepiscopesc din Blaj.

— † **David Suci**, inv. în retragere în etate de 59 ani, a încetat din viață după un morb scurt, fiind împărțit cu sf. Taine. Inmormântarea a fost Marți în 26 l. c. în cim. gr. cat. din Copăcel. Il deplâng nemângăiata soție, numeroși fii și nepoți.

— **A fost bătut din greșală.** George Mihailovici avea să facă un drum bun până la orașul din apropiere. Noaptea îl apucă lângă o crâjmă, de aceea își puse în gând să rămână aici peste noapte. Mânase căruța în curte și voi să bage caii în grajd, atunci veni un om aprins de mânie cu un par gros în mână și lovi pe noul sosit așa de tare, cât de loc căzu jos fără simțiri. Când a dat crijmarul peste el îl află mai mort. L-a luat și la dus la spital. Bătăușul a fost prins și când l-au luat la întrebări a mărturisit, că s'a jucat cărți și omul ăsta i-a luat lui celea 25 coroane, ce le avea la el. Pe urmă s'a descoperit că Mihailovici n'a jucat de loc cărți, doar numai atunci nimerise și deci numai din greșală a căzut soarta pe el. Unde duc cărțile!

— **Moarte pentru 5 coroane.** Un băiat de 15 ani din oameni cinstiți îi ieșise vestea, că a furat 5 coroane dela o femeie săracă. Pe unde mergea era arătat cu degetul. Treaba asta într'atâta l-a turburat pe băiat, cât luă o hârtie, scrise pe ea următoarele vorbe: »Celea 5 coroane nu le-am furat eu, dar vestea, ce mi-o ieșit într'atâta mi-o căzut de greu cât nu-mi mai trebuie să trăesc». A lăsat scrisoarea pe masă și suindu-se în pod s'a spânzurat. Când a venit tatăl său acasă a aflat scrisoarea pe masă dar pe băiat nu l-a aflat în viață.

— **Colera se lățește mereu, 50 de cazuri într'o singură zi.** Când a văzut lumea că nu se mai găta odată războiul popoarelor balcanice, a cuprins'o deodată o frică mare la gândul, că o se dea colera printre soldați, și de ce s'a temut n'a scăpat.

FOIA.

V H R A.

A trecut de deal furtuna
Și băieții-n căduri dese,
Iși frământă caii ntruna
Trași din strașini și din lese.

In cămașe largi flăcâi
S'au prins tot doi câte doi,
Iată vin și alții noi,
Și-s la rud' acuma șase.

Cel mai sprinten e la urmă
Cu biciu lung, de șase cai!
Hi, c'o fi amar și vai
Ori de cine n'cale iasă.

Au pornit pe drum prin tină
In picioare-s fier și foc,
Fugi din drum, fă bade loc,
Că te facem tot țărăni.

Cel mai slab pe semne cal
Iată, că se dă de a dura

Ce crezi, c'au oprit trăsura?
Ia, nu spune pentr'un cal...?

Cel căzut o ia spre casă,
Măsa neștiind că-i cal
N-a luat biciul, ci băta
Și să fi văzut craval!

In cămașă nouă iarăși
Și a făcut printre soți loc,
Cum să nu s'arunce în joc,
Când îl lași să mâne cai...?

Wilhelm Tell la noi.

Societatea pentru fond de teatru român a edat drama istorică *Wilhelm Tell* de Schiller, care operă astăzi e tradusă în toate limbile culte. Pe limba noastră a tălmăcit-o poetul Șt. O. Iosif, care a fost cel mai chemat la aceasta dintre toți scriitorii noștri de valoare, căci această piesă teatrală e tot atât de aproape de sufletul poetului Iosif, ca și celelalte „tălmăciri” ale sale.

Iată deci un merit al numitei societăți, care își pricepe bine rostul său, căci știe, cu ce bucați din literatura streină poate

hrăni setea sufletească a poporului nostru. Ea din neînsemnatele-i puteri materiale a jertfit o parte, ca să pregătească calea traducerii pe românește a strălucitei piese, ieșită din spiritul german. În urma întreprinderii ei suntem astăzi în fericita poziție, de-a ne putea întreține c'o însămnată lucrare a marelui nostru poet, care ne vine ca un nou val de lumină, ca să ne primenească și întărească și dupăce autorul ei a trecut la cele veșnice. O dovadă și aceasta, că nu toți oamenii mor, căci munca multora ajunge la cunoștința întregului public, numai după ce ei au părăsit țărâmul nostru.

Însă pe lângă toată întervenirea materială a societății noastre teatrale să nu creadă nime, că această traducere e scrisă la porunceală, și e inspirată de sunetul paralelor, doamne ferește. Căci poetul în această operă a arătat cu toată sinceritatea în colorile frumoasei noastre limbi durerile și răsvrătirea unui neam, care în trecut a avut să îndure aceleași suferințe, cari le-a îndurat și le îndură până în ziua de azi și poporul nostru. Aici dară avem un punct de întâlnire. Și precum poetul Iosif a tradus în trecut cu reușită, tot ce-a aflat în literatura străină comun cu geniul poporului nos-

Mai în urmă, cu prilejul întoarcerii soldaților la vetrele părințești se îmbolnăvesc mereu la oameni de aceasta boală primejdioasă. Așa când a sosit o parte a armatei sârbești în Belgrad, capitala țării lor, i-a ținut vre-o 5 zile în spital pelângă toată grijă, de-au pus'o, ca să nu se lătească holera, totuși s'a întâmplat că într'o singură zi s'au îmbolnăvit vre'o 50 de oameni. Se scrie din *București* cu 27 Aug. în cele două regimente de infanterie sosite în 26 Aug. din Turnu Măgurele în gara Pitești, cari au fost cantonate la o distanță de 500 metri de gară s'au ivit două cazuri de holeră.

— **O înșălăciune la târg.** Locuitorul Iosif Mozes din Székesfehérvár a plecat la târg să-și cumpere o vacă. Și pe semne i-a ieșit norocul în cale, căci încă nu intrase bine în târg, și iată întâlnește pe o femeie, care ducea o vacă de funie. Omul nostru o întreabă cu cât dă vaca.

— Cu două sute de zloți, răspunse femeia. În clipa aceasta veni un alt om și zice cătră nevastă:

— Auzi lele, eu îți dau două sute zece floreni, dămi-o mie.

Atunci femeia noastră răspunse cumpărătorului de-al doilea, că nu i-o poate da fiindcă i-a făgăduit-o celui dintâiu și așa nu-și mai schimbă vorba. — Fără dacă chiar vrei s'o ai, cumpăr'o dela omul ăsta, căruia îi dau vaca. Cumpărătorul nostru voios, că poate câștiga în câteva minute vre-o zece floreni nu mai încăpea în piele de bucurie și nici una nici două, scoate celea două sute de floreni din pungă și le dă femeii cu vaca. Se întoarce apoi cătră omul care a venit mai târziu la târgueală, ca să-i cumpere vaca. Dar acesta nu voi să i-o cumpere zicând: că lui îi trebuie vacă cu lapte, cu sărăcia asta, stearpă, ce să facă, zise el, cam năcăjit.

Treaba ajunse la poliție și aici se descoperi că la mijloc e o mișelie, fiindcă cumpărătorul de al doilea n'a fost altul decât bărbatul femeiei cu vaca și astfel oamenii noștri voiau să amăgească pe bietul cumpărător. Poliția firește a stricat târgul și a pornit cercetare împotriva bărbatului înșălător și a femeii viclene.

tru, astfel și de data aceasta a estradat drama Wilhelm Tell pe românește din sufletul său mare, căci ea cuprinde în sine sbuciumările poporului nostru de dincoace de Carpați, cu deosebirea numai, că deși simțimentele sunt ale noastre, dar persoanele sunt străine de noi. E atâta asemănare între suferințele provenite din șicanele cărmuitorilor, descrise în această operă și între suferințele de azi ale neamului nostru încât dacă opul acesta ar fi original ai crede, că de fapt tratează durerile noastre de azi, dar autorul în adins le-a ascris altor vremuri și altor oameni, ca să scape de temnița de stat, care altcum l-ar aștepta cu ușile deschise, de oarece, prin scrierea aceasta se face agitare în popor. Pentruca să documentez aceasta, aduc o singură pildă: A-nume în actul III scena a III e vorba despre o pălărie, acățată la răsrucci în vârful unei prăjini ca toți câți vor trece pe acolo, ridicându-și pălăria să-i dea cinstea, ce i se cuvine împăratului. Iată deci o pălărie implântată într'o prăjină e apărătoarea ideii de stat. Cine nu-și ridică pălăria trecând pe-acolo, era socotit ca un răsvrătit, care nu vrea să se supună unei cărmuiri atât de omenoase. Și pălăria cea acățată era păzită, și tot odată

Cum să ne păzim de holeră.

1. A îngriji de curățenia corpului și a locuinței. a duce o viață lipsită de alcoolice și plăceri și a nu staționa seara prin grădini umede.

2. A se feri de atingere cu holerici.

3. Spălarea mânilor oridecâteori mâncăm: sau atingem lucruri căzute pe pământ — spălările se fac cu săpun, perie și apă în care se pune 3 la 1000 gr. sare de lămâie sau 5 la 1000 gr. acid tartric. Această apă se poate întrebuința și pentru spălutul gurei, dacă lipsește apă fiartă.

4. A nu mânca nici o mâncare rece. Orice mâncare trebuie trecută prin foc și luată caldă.

5. Pentru băut, apă fiartă, aerată și rece. Se poate consuma ape minerale autentice, gazoase, limonade cu lămâie. Băuturi calde. Apele minerale alcoolice sunt oprite. Ceaiul și cafeaua sunt foarte folositoare.

6. În timpul epidemiei fructele se pot consuma numai în compoturi sau fierte.

7. Pentru medici, spălarea des a mânilor și desinfectarea lor, după orice atingere a bolnavului și obiectelor lui.

8. Spălarea gurei mai des cu soluția de 2 la sută, acid citric sau 30—50 picături de apă din soluția următoare: Acid salicylic 2,0; Menthol 4,0; alcool 90—100,0'.

În momente grele nu e de ajuns numai ca publicului să-i fie frică. Mai trebuie ca el să știe cum să se păzească.

„Albina”.

N. Măldărescu.

P o v e ț e pentru înlăturarea primejdiilor la mașinile de îmblătit.

Sfaturi și măsuri ce trebuiesc luate spre a înlătura primejdiile la mașinile de treerat (îmblătit) sunt următoarele:

1) Mașina trebuie condusă de cătră un om de meserie, fie el chiar proprietarul mașinii.

Conducerea dar trebuie încredințată unui lucrător a cărui indeletnicire să fie conducerea mașinii.

trecătorii erau pândiți de doi străjuitori. La noi astăzi oare nu-i așa? Purtarea brânelor tricolore la fetele și feciorii noștri nu primejduiește ideea de stat senitar? Nerespectarea poruncilor de felul acesta nu aduce cu sine maltratările cele mai înfiorătoare? Și oare nu se țin străjuitori împenați, pe bani grei, numai pentru nimicuri de acestea, din cari ei însă știu face cazuri grave, cu urmări și mai grave? Iată dar marea asemănare între sbuciumările prinse în această dramă, și între sbuciumările noastre de astăzi, de aceea nu ne-am mira de loc, dacă s'ar opri aici la noi această traducere pe baza că ne-ar îndeamna la revoluție.

Acestea le-am spus numai ca să arăt, că poetul nostru Iosif a lucrat la aceasta traducere nu ca la un op singur de știință sau de artă, ci haina gândirii și a simțirii, vorbele s'au iscat în urma frământării lui sufletești, provocată de furtuna durerilor neamului său, ce trăiește pe acestea plaiuri.

Multă strălucire îi dă acestei traduceri și faptul, că e scrisă în versuri, după cum e și originalul.

2) Focarul și ungătorul trebuie să cunoască meseria și nu trebuie să fie luați din întâmplare dintre muncitorii agricoli.

3. Muncitorii cari pun snopi în batoză trebuie să aibă o oarecare obișnuință, și trebuie împărțiți în două schimburi. În vremea lucrului vor trebui să poarte ochelari, spre a-și feri ochii de gunoaie și lovituri.

4) Muncitorii întrebuințați pe batoză la deslegarea snopilor, și predarea lor în mâna legătorilor, ca și cei ce sunt întrebuințați sub batoză la pieavă, trebuiesc să poarte ochelari în vremea lucrului.

5) Trebuie oprită cu desăvârșire punerea curelii pe roată în timpul mersului mașinii.

Lucrarea aceasta trebuie făcută de conducătorul mașinii cu ajutoarele sale. Trecearea pe sub curea trebuie oprită.

Proprietarul mașinii va trebui să nu primească în lucru pe bețivi și pe cei ce nu au vederea bună. Muncitorii beți trebuie goniți din lucru.

Suntem siguri că prin păstrarea acestor reguli se va împuțina mult nenorocirile aduse din pricina umblării cu nebagare de seamă pe lângă mașinile de îmblătit.

***

Fiți băgători de seamă, când umblați pela mașina de îmblătit. A sosit vremea îmblătitului. Deși se spune mereu la oameni, că să fie cu multă băgare de seamă când îmblătesc cu mașina, totuși mereu vin la știri, că pe cutare și cutare la omorât mașina de îmblătit. Așa o femeie fină sta pe batoză și tăia legăturile la znopi cu secerea. Odată îi scăpă fără veste secerea în batoză, femeia întinde mâna după ea și atunci mașina cum, cum nu, îi apucă mâna dreaptă și i-o rupe dela cot.

O altă întâmplare spune, că un fecioraș diregea câte ceva pe la motor. Când umbla să așeze cureaua, i s'a împiedecat mâna stângă în ea, i-a sucit-o a și căzut la pământ fără simțire. Pe lângă aceea s'a mai lovit și la cap așa de tare, cât e primejdie, că o să moară.

Un băiat de 11 ani a mers cu mamă-sa la mașină să-i ducă la tată-so de mâncare. Până ce părinții se puseră să mănăce, copilul ce făcu, ce nu, se sui pe batoză și căzu în doba dela mașină; Ajungând între dinții acesteia se răni de moarte și după câțva timp muri.

LEON TOLSTOI.

Cadavrul viu.

— Dramă în douăsprezece tablouri. —

Traducerea de: Valeriu Crișianu.

(Urmare)

Tabloul al doilea.

Odae la mahala. Corul țiganilor cântă Kana-wela. Fedja în cămașe, stă întins cu fața în sus pe un divan. Afremow seade pe un scaun, vis-a-vis de țigani. La masă un ofițer, pe masă sticle de vin și șampanie. La masă seade și un țigan, care face nește notițe.

SCENA I.

Afremow: Fedja, dormi?

Fedja (se ridică): nu vorbi. Acum urmează cântarea mea „Nu stelele nopții”...

Țiganul: Iacă nu. Mai întâi Masa va cânta un solo.

Fedja: E bine, — dar după aceea ur-

mează cântecul meu: „Nu stelele nopții... (iarăși se întinde pe divan).

Ofițerul: Eu cred, că ar fi mai bine să se cânte așa: „De va veni oara fatală...”

Țiganii: Dacă vreau domnii?

Afremow: Cântați-o!

Ofițerul (cătră muzicantul dela masă): Ce-ai însemnat iară?

Țiganul: Omul nu le ia folosul. Totdeauna alt-cum o cântă, tot de geaba o scriu. P. es. aici (li chiamă și pe ceilalți în jurul lui, cătră o țigancă). Așa bine-i? (Cântă).

Țigancă: Foarte bine!

Fedja: (Se ridică) Va scrie asta iar vre-o măgărie, toată opera și o nimicește. Masa, începe: „De va veni oara fatală...” I-ați ghitară! (se ridică, merge lângă ea și o privește fix în ochi. Masa cântă). Foarte frumoasă! Bravo Masa! Ei și acum urmează cântarea mea: „Nu stelele nopții”...

Afremow: Ia stai puțin! Nu asta!... Mai întâi versul meu de îngropare.

Ofițerul: Pentru ce-l numești așa?

Afremow: Fiindcă în testamentul meu am lăsat, ca la îngroparea mea asta să l cânte țiganii. Iudată ce vor începe: „Sel me vertsta” — voiu eș din pământ și iarăși voi fi viu, numai pentru aceea. Mă înțelegi? (cătră țigan): Asta să ț-o însemni! Incepeți! Țiganii cântă).

Afremow: E foarte frumoasă! Și acum cântați-mi: „Voi iubiți colegi”!... (Țiganii cântă, două șirofe Afremow cântă singur. Țiganii surăd, bat în palme, mai apoi cântă mai departe. Afremow șade, cântecul se gata).

Țiganii: Bravo, Mihail Andreievici. Nici n'ar crede omul, că nu ești țigan!

Fedja: Acum cred că va urma: „Nu stelele nopții”...

(Țiganii cântă).

Fedja: Asta i cântarea mea! E foarte frumoasă, încântătoare chiar! Cât exprimă cântarea asta! Cum te însuflețește, — omului îi vine a crede, că te adoarme pe vecie.

Muzicantul: (înseamnă da e originală.)

Fedja: Originală? Asta ai zis-o? Înseamnă-ți, că nu e originală, ci o adevărată cântare.

Afremow: Acum odihniți puțin. (Ia în mână ghitară și șade lângă Kati. Țiganii se imprăștie).

Muzicantul: Dar e foarte simplă, numai ritmul!...

Fedja: (Merge lângă Masa și se așază și el pe divan). Ah, Masa, Masa, ce-ai făcut cu inima mea!

Masa: Ce să fac? Îți mai aduci aminte ce ți-am cerut?

Fedja: Paremi-se banii. (Scoate nește bani și îi dă), Na-i! (Masa răsând bagă banii în sân).

Fedja: (cătră țigani) Om să fie acela dintre voi, care exagerează. Mai întâi ademeniți aici raiul, mai apoi cere-ți bacșișuri Copilă nici nu știi, ce faci!

Masa: Eu știu foarte bine. Atâta e sigur, că dacă îl iubesc pe cineva, aceluia îi cânt foarte frumos.

Fedja: Și mă iubești?

Masa: Da!

Fedja: Foarte bine! (O sărută)

SCENA II.

Țiganii es, rămân numai câțiva. Afremow cu Kati, Ofițerul cu Gasa, și Fedja cu Masa).

Muzicantul scrie: Un țigan cântă un vals pe ghitară).

Fedja: Dar eu sum însurat. Corul nu-ți va permite...

Masa: Ce-mi pasă mie de cor? Dacă vreau ascult numai de inima mea și de iubire.

Fedja: Inima mi se umple de fericire. Dar a ta?

Masa: eu nă simt foarte bine. Dacă avem nește oaspeți de elită, totdeauna mă simt bine.

SCENA III.

Un țigan: (întră și merge la Fedja) Vă caută un domn.

Fedja: Ce fel de domn?

Țiganul: Nu-l cunosc. E îmbrăcat foarte elegant, are o bundă cu blană.

Fedja: Spune-i să vie înluntru.

Afremow: Oare cine te caută?

Fedja: Știe-i dracu. Oare cui e dor de mine?

(Va urma).

CĂRȚI, FOI și REVSITE.

Incercare de monografie asupra cetății Drăstorul—Siliștra — de G. Popa-Liseanu cu două hărți și ilustrațiuni, București „Minerva” prețul 3 lei. E o carte, la a cărei scriere l-a îndemnat pe autor întâmplările din urmă, războiul balcanic cu schimbările de teritorii, ce s'au făcut și în favorul României. Aceasta monografie e o carte de informații, de care publicul românesc avea atâta lipsă, căci numai așa putea purcede cu stăruință, și numai așa se putea însufleși pentru cuprinderea cu orice preț a teritorului ocupat acum, dacă-i cunoștea trecutul, cu istoria lui, care-i dă drept României la pretenziunea, ce și-a făcut-o asupra acelei părți din Dobrogea, împreună cu orașul Siliștra. Cartea aceasta e cerută deci de împrejurările vremilor de azi, și face bună slujbă neamului întreg, socotind motivul practic, ce l-a îndemnat pe scriitorul ei să ia peana în mână. Ea e de mare trebuință și folos pentru timpul de față; dar produce însuflețire în pepturile noastre și pentru vremile de apoi, căci vedem din ea cum domnitorul român, calcă pe urmele celor mai viteji voievozi, începând astfel „înfăptuirea idealului noastre naționale”. Având un rost atât de însemnat în mijlocul nostru, putem zice, că această carte e de mare preț, chiar și dacă nu i luăm în socotință valoarea ei pur literară. Căci autorul ei nu aduce înainte documente nouă, nici n'are pretenția de-a arunca lumină nouă asupra documentelor cunoscute, dându-le altă însemnare, ci se îndestulește cu compunerea sistematizată a rezultatelor, la cari au ajuns istoricii noștri, având totdeauna în vedere scopul amintit mai sus. E folositoare cartea și din punctul acela de vedere, că unde istoricii noștri se deosebesc în păreri, autorul ei le înșiră pe toate lângă olaltă, ca astfel cetitorul să-și poată alege dintre ele, care va crede, că-i mai de cuviință.

Autorul se prezintă ca un bărbat priceput într'ale istoriei. Istoria Drăstorului (astăzi Siliștra) o începe cu mai bine de 2000 de ani înainte de aceasta, când ea nu aparținea încă dominațiunii romane, și tratează toate evenimentele mai ales războinice, cari s'au învărtit în jurul ei, până în ziua de azi. De aici reiasă, că acest oraș e de cea mai mare importanță strategică, căci în șirul veacurilor n'a fost războiul mai însemnat între orice popoare pe lângă Dună-

rea de jos, în care Drăstorul—Siliștra să nu fi avut rolul de frunte.

Țarul Rusiei Nicolae I o numește cheia Dobrogei, iar într-o vreme era socotită această întăritură ca o capitală de nord a Turciei. A avut deci pentru ce să-și frământă oștile regele Carol pe câmpul de războiu în anul acesta. Mai mult ne plac însă din istoria acestei cetăți paginile acele, în cari se expune dominațiunea română când adică cei mai viteji voievozi ai noștri își puneau stăpânirea asupra ei, totdeauna cu putere armată, pe lângă sfortări mari, și pe lângă vitejii și mai mari.

Cartea dnului Popa-Liseanu ocupându-se cu o chestie atât de actuală, având un scop atât de însemnat, și tratat materialul cu atâta pricepere și sârguință pe dreptul a fost premiată de regele proprio motu cu „Benemerenti clasa I”.

În Biblioteca teatrală nr. 37 a apărut Wilhelm Tell de Schiller, dramă istorică în 5 acte traducere de Șt. O. Iosif cu 2 portrete; Schiller și Iosif, și cu o hartă geografică a Elveției, c'o introducere și explicații de Horia Petra Petrescu. Piesa e edată și remunerată de „Societatea pentru fond de teatru român”. Brașov. Ciurcu 1913. Prețul 90 til. + 10 fil. porto. — Vezi și foiletonul nostru de azi.

A apărut Nr. 9 Din „Cuvântul Adevărului” revista Mănăstirii Prislopului, u. p. Hâtszeg, cu următorul cuprins: În preajma anului școlastic. P. Leon I. Manu. Predică pe Dumineca XII după Rusalii. Tăferea capului cinstitului, slăvitului proroc, înainte mergător și Botezător Ioan. Predică pe Dumineca XIII după Rusalii. Predică pe Dumineca XIV după Rusalii. Înălțarea cinstitei și de viață făcătoarei cruci. Predică pe Dumineca XV după Rusalii. Pred. la înmormântare, de Iuliu Pop. Rubrica pastorală. Cronică. Supliment: Exerțitium Tertium. Exerțitium Quartum. Predică ocașională. de Dr. Iuliu Florian. Recenziuni. Poșta redacției.

Pentru cultură. Nu există mijloc mai bun de a face educația și instrucția tinerimei, decât călătoriile. Dar nu toți copiii, aflați în epoca lor de formațiune, au la îndemână mijloacele necesare de a se cultiva călătorind. Ei bine, aceștia pot să înlocuiască în bună parte neajunsul lipsei, prin citirea descrierilor de călătorii făcute de alții. Asemenea descrieri se găsesc destule și ieftine. Așa mult răspândita „Biblioteca pentru toți” are numeroase descrieri de călătorii din cele mai interesante.

Un interes și mai mare însă pentru cultura tinerimii îl prezintă călătoriile prin lumile de odinioară, prin civilizațiile apuse prin trecutul omenirii. Și nu e vorba de tratate de istorie, în cari evenimentele să fie tratate în mod cronologic, ci mai ales de acele cărți cari caută să reinvie aspectul civilizațiilor de odinioară cu moravurile, cultura, viața socială și manifestările de artă ale popoarelor stinse.

„Biblioteca pentru toți” oferă și în această privință o culegere din cele mai prețioase, pe care o recomandăm cu toată căldura părinților și educatorilor.

Printre acestea notăm: *Viața publică și privată la Români*, o broșură în care toată viața familiară, politică și socială a străbunilor noștri e descrisă cu o mână de măestru.

Antichitatea romană întregeste pe cea dintâi aducând datine prețioase asupra obiectelor, organizării, ocupațiilor romanilor.

Antichitatea greacă de asemenea pune în curent pe cititor cu felul de organizare al societății grecești descriind caracterul grecilor, familia, religia, proprietatea, etc.

Dar afară de aceste broșuri, extrem de interesante pentru instrucția și educația tinerimei „Biblioteca pentru toți” cuprinde o adevărată enciclopedie de cel mai mare folos pentru toți cei doritori de cultură. Spre a vă convinge, consultați catalogul bibliotecii, pe care-l puteți cere gratuit dela Librăria Alcalay. București.

„Bursa“ Revista săptămânală, economică, financiară, comercială și industrială, care publică toate legile comerciale mai nouă și hotărârile legislative, mișcările băncilor, societăților acționare, Bilanțuri comerciale și industriale, Bursele din țară și străine. Afaceri petrolifere, Cumpărări și vânzări, cu text românesc și francez. Apare în al XII-lea an. Director I. Hussar Redacția București, calea Victoriei Nr. 30. Abonament pe an 40 lei pe 6 luni 24 lei.

Editor-proprietar și redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Nr. 711/913 not.

Publicațiune.

Proprietatea comunei Calbor de de pe marginea stângă a Oltului și depărtarea de abia $\frac{1}{2}$ klm. de oraș numită „Unghiu Cătuși” în estindere de cea 16 jug. kat., — arătură, fânaț și pomi — se va esarânda prin licitațiune publică, pe un termen de 5 (cinci) ani începând din 1 Nov. a. c. Licitațiunea se va ținea la fața locului în 5 Septembrie la 2 oare p. m.

Prețul strigării 400 cor. anual.

Condițiunile de esarândare să pot vedea în cancelaria comunală a comunei Calbor în oarele oficioase.

Calbor, în 18 August 1913.

George Nicoară
not. cerc.

Moise Neagoe
primar.

Nr. 968—913. not.

Publicațiune.

Primăria comunală Alsóárpás (Arpașul de jos) aduce la cunoștință, că prin licitațiune publică, ce se va ținea în cancelaria comunală în 7 Septembrie a. c. la 10 oare a. m. va da în arândă birtul comunal de sub Nr 150/a. pe termen de 3 ani continuativ, începând din 1 Ianuarie 1914 — până în 31 Decembrie 1916, împreună cu toate celelalte odăi de locuit, supraedificate, grădina de legumi, pe lângă condițiunile ce să pot vedea ori și

când în cancelaria comunală.

Prețul strigării e 1500 cor, vadiu 10%. Până în ziua și la începerea licitațiunei să primesc și oferte închise, dacă acelea sunt provăzute cu clausula, că cunoaște și să supune condițiunilor și sunt provăzute cu vadiu.

Se observe, că comuna este sediul oficiului pretorial și al mai multor officii.

Alsóárpás, (Arpașul de jos) în 13 August 1913.

Primăria comunală:

George Boeriu
notar.

Vasile Vasu
primar.

In atențiunea publicului!

Strămutare de local.

Subsemnatul aduc la cunoștința m. Onor. public și clientelei mele, că m'am mutat din locuința veche, din casele Peia cu

Institutul Tipografic,
cu redacția și administr. „foaiei „Olteanul“
în strada Apafi sub nr. 19.

unde să primesc toffelul de afaceri pentru administrarea foaiei și toffelul de comande de lucrări tipografice de ori și ce natură.

Rog On. public de a mă onora cu prețuitele comande și în localul nou, și ami da binevoitorul sprijin, sunt

cu distinsă stimă

CONSTANTIN POPP.

Balsamul apotecarului A. Thierry

este neîntrecut în efect la boalele de plămâni și piept, alină catarul și curmă durerile cauzate de tusa. Căută aprinderi de gât, răgușeli și dureri de grumazi și ferbințeli. Cu deosebire e bun contra sgâciurilor de stomac și colică. Vindecă vana de aur și curățește rinichii, dă apetit, și ajută la mistuire. S'a dovedit de leac excelent la dureri de dinți, la dinți gâunoși, la mirosul gurei folosită ca apă de dinți întărește gingiile și gura, încetează mirosul obvenit din stomac în gură. Mijloc vindecător și sigur contra limbricilor. Vindecă toffelul de rane, orbali, beșici provenite din ferbințeala, umflături, negei, ursură, membre înghețate. În aontra durerilor de urechi e un leac neprețuit. — Să fie la îndemână în fiecare casă, la cazuri obvenite, mai ales la influență, coleră și alte boale.

Să scriem la:

THIERRY A. „Öranyal gyógyszer-tára“ Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

12 sticle mici sau 6 duple, ori 1 specială mare 5.60 K.
La comande mai mari se dă rabat cuvenit.

Singură și veritabilă ALIPIA CENTIFOLIA a lui A. THIERRY

Oprește și încetează veninarea sângelui. Face superfine orice operație. Folosește femeilor lăptătoare, ajută la pornirea lăptelui, nu să întărește pieptul. Orbalul de piept (foe viu), folosește la orice rani vechite, rani deschise la picioare umflata, la caries, rani venite prin lovitură, tăieturi, împuscături, strivituri, împunsături, scrobitori, să folosește pentru îndepărtarea corpurilor streine de e. țanduri de lemn, spin, sticlă, alică, năsip, prav, etc. la crește, e din corp, la co-bunculus, neoplasme, chiar și contra racu' lui, vermi, putreziciune, rosături, beșici, orice arsături, rane ivite prin lungi zăcere a boinavului, la buboale, curgere de urechi, precum și la copii mici contra opăralei etc.

Are putere vindecătoare și sigură.

2 burcane costă eor. 3.60 f. se trimite cu ramburs (Nachname).

Se capătă la: Farmacia Török József, în Budapesta precum și la mai multe farmacii din țară. În mare (engro) la Thalimayer și Seitz, la succesorii Kochmeister și la drogeria Fraților Radonovits în Budapesta. Unde nu să aia depon, să se comande de dreptul dela farmacia

THIERRY A. „Öranyal-gyógyszertára Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE

Linia franceză

Linie accelerată de vapoară regulat și directă

Havre-Newyork

și

KANADA

Via Basel (Schweitz) Paris.

Telegramm-adresse: TRANSAT Budapest.

Biroul: Budapesta, VII. Piața Baross nr. 15.

Telefen: József 14-87.

OSPĂTĂRIE NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI.

Strada Academiei Nr. 21, aproape de Bulevardul Carol.

I să recomandă tuturor pasagerilor și excursioniștilor din țară, cei-ce vizitează capitala București a cerceta în strada Academiei nr. 21

„Ospătăria Enache“

a compatriotului nostru Oltean, aranjată din nou cu tot confortul, două sale și o curte pașioasă, unde să poate căpăta cea mai bună și aleasă

BUCĂTĂRIE NAȚIONALĂ.

Diferite Vinuri indigene și streine.

Bere bună de Bragadiru.

Diferite beuturi igienice și țuică curată.

Serviciu culant. Prețuri moderate.

Cu stimă

GHEORGE CISMAȘIU

Ospătăria Națională, București.

Tipărită cu mașină „Frankental“ mânăta cu motor electric, în tipogr. Constantin Popp.